

ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ

Лист ученика ОШ „Павле Савић”

Реч уредника

Поштовани читаоци,

Пред вама је први број школских новина „Под плавим кровом“, насталих са циљем да се промовише живот и рад у нашој школи, али и да се оживи традиција штампаних медија.

Наш задатак је да вас информишемо о дешавањима у школи, најављујемо догађаје, интервјуишемо ђаке и наставнике, да вас забавимо, насмејемо, разонодимо.

У жељи да се што више дружимо и покажемо све оно лепо што краси нашу школу, позивамо вас да нам се придружите са идејама, сугестијама, предлозима... Пишите нам на podplavimkrovom@gmail.com

Захваљујемо се свима који су нам помогли да прикупимо информације.

Уживајте у страницама које следе као што смо и ми уживали док смо их припремали.

Овај часопис је наш скромни допринос који ће као капљица радости допунити чашу славља поводом прославе јубилеја.

Ивана Боровац и Весна Дукић

„ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ“

Лист ученика

ОШ „Павле Савић”,
Београд.

Година I, број 1,
Мај, 2014.

ОШ „Павле Савић”

Косте Нађа 25, Миријево

Тел. 011 34 30 358

e-mail: plavikrov25@open.telekom.rs

<http://ospavlesavic.wordpress.com>

САДРЖАЈ

ГОДИНА ЈУБИЛЕЈА	4
УСПЕШНА ПАВЛОВА ДЕЦА.....	6
ДВАДЕСЕТ ГОДИНА ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ..	8
ОНИ СУ ПОНОС НАШЕ ШКОЛЕ.....	9
УСПЕШНИ, УСПЕШНИЈИ, НАЈУСПЕШНИЈИ	10
ПОРУКЕ ИЗ БИБЛИОТЕКЕ.....	12
ПУТУЈЕМ, УПОЗНАЈЕМ ДУШУ ПЛАНЕТЕ...	13
УЧИОНИЦА БЕЗ ГРАНИЦА.....	14
ПУТОВАЊЕ, ЂАЧКО РАДОВАЊЕ.....	16
МАГИЧНА МОЋ РЕЧИ.....	17
СВЕ ШТО МОЖЕШ ДАНАС НЕ ОСТАВЉАЈ	
ЗА МАЛО СУТРА.....	18
ВОЛИМО СРПСКИ ЈЕЗИК.....	19
ШАРЕНЕ СТРАНЕ.....	20
МИ ПИТАМО, ВИ ОДГОВАРАТЕ.....	22
ЗДРАВ СТАВ.....	24
КО СЕ БРИНЕ ДА ШКОЛА СИНЕ.....	26
БЕЗБЕДНИ У ШКОЛИ.....	26
МОДНИ ИМПЕРАТИВ ОВОГ ПРОЛЕЋА.....	27
ЧИТАМ, ПА ШТА!.....	27

Редакцијски тим

За вас пишу чланови новинарске секције. То су:

Николина Јовановић, Јован Голић, Јована Галић, Михајло Стаменковић, Дамир Гегић, Максимилиан Гавриловић, Иван Петровић, Маја Маљковић, Јелена Гредић, Андреа Славица, Вера Јовановић, Милица Бајчетић, Нина Ерић, Мина Грбовић, Тара Бугарчић, Константин Цветановић, Душан Јунис, Лука Васић, Никола Добрић, Немања Недић, Лана Живковић, Викторија Малетић, Нађа Николић, Сара Кузмановић, Нађа Пејовић, Ана Станчић, Максим Њего, Јасна Божовић, Алекса Ђурђевић, Тамара Марић.

ГОДИНА ЈУБИЛЕЈА

Двадесет година од оснивања
ОШ „Павле Савић”

Поводом годишњице Самита нестврстаних земаља донета је одлука да се гради нова школа у београдском насељу Миријево. Изградњу школе почела је 1989. године Грађевинска радна организација „Хидротехника-Београд-градња”.

Посета патријарха Павла нашој школи 1994.

Те године урађено је крило А и Б. Градња школе је у више наврата прекидана због недостатка финансијских средстава, па је тек 1991. године урађено крило Ц. Школа је рађена у облику ћириличног слова Н.

Школске 1994/1995. године школа почиње са радом. Први директор школе је Милан Лазовић. Те године школа је имала 1700 ученика и 125 запослених. Бачки и наставнички колектив формиран је већином од ученика и наставника миријевских школа „Вукица Митровић” и „Деспот Стефан Лазаревић”.

КАКО ЈЕ ШКОЛА ДОБИЛА ИМЕ

Како је у време изградње школе преминуо један од највећих научника у области атомске физике, академик Павле Савић, на предлог директора школе Милана Лазовића, Школског одбора и Министарства просвете, а уз сагласност Скупштине града, САНУ и породице покојног академика Павла Савића, Влада Србије је 26. августа 1994. године донела одлуку да нова миријевска школа носи име прослављеног научника.

Дајући име Павла Савића нашој основној школи, обезбеђујемо трајност његових хуманих идеја и дела верујући да ће будућност младих нараштаја бити у рукама хуманиста и миротвораца, какав је и био наш прослављени научник.

Лице наше школе

Изглед школе 1994. године

Много је школа које се поносе својим прајањем од по неколико деценија, бројне су и оне које имају више од века. Ми тиме још не можемо да се хвалимо, али можемо чињеницом да смо настали из дуге традиције јер је прва школа у Миријеву отворена далеке 1833. године. Корени су нам за поштовање и трудимо се да наше име буде тик уз врхове просветитељства.

Тврдимо да се по ђачком животу не разликујемо, а волимо већ да се похвалимо:

-простор на коме смо је наше препознапљиво обележје- школа је на брегу како би се испакла њена лепота;

-кажу да смо земља раскршћа, а наша школа је на раскрсници ветрова;

-ако из школског дворишта кренеш пут западних капија, закорачићеш у врву градског живота, по је пут метрополе;

-ако кренеш према источним капијама, чекају те воћњаци, виногради, птице, небо, пишина!

Лети смо у средишту светлости, зими као на планинској ветрометини. Носећи име славног научника Павла Савића имамо обавезу да у знању, ако не предњачимо, не заостајемо...

Лице школе су њени ђаци, лепо је бити успешан, наћи се међу најбољима, али је лепше бити дете, прави и искрен друг. Чини нам се да је зато лице наше школе весело и лепо.

УСПЕШНА ПАВЛОВА ДЕЦА

Бивши ученици наше школе, а сада
успешни људи

Вишња Филиповић је рођена 1986. године у Београду. Ту је завршила ОШ „Павле Савић“ као ђак генерације, а потом и Трећу београдску гимназију. Дипломирала је на Факултету политичких наука на новинарско-комуниколошком смеру, а студије је наставила на Централноевропском универзитету (ЦЕУ) у Будимпешти, где је стекла звање мастера политичких наука. Своје професионално усавршавање наставила је у домену политичког маркетинга и односа са јавношћу, а тренутно се налази на позицији ПР менаџера у невладиној организацији Грађанске иницијативе.

Вишња је вишеструко награђивана као сценариста, више година се бавила глумом, а била је и стипендиста Фонда за младе таленте Министарства омладине и спорта Републике Србије. Течно говори енглески језик, а служи се и шпанским и италијанским. Још увек ничија мама, али поносна ћерка и сестра.

Вишња је поделила са нама своја сећања на основну школу и рекла нам следеће:

- Шта све памтим из основне?

Свашта. И радо се свега тога сећам, нарочито драмске секције и омиљене наставнице Бојане Симоновић. И стрепње на такмичењима – да ли пролазимо даље? Да ли је награда наша? Славља када схватамо да јесте. Пута у Котор, брчкања, представе на отвореној сцени. Путовања, некада аутобусом и возом, а некада и камионом са све сценографијом. Тамо је било и најзабавније. И то је све било тако давно, као у неком другом животу, а са друге стране, као да се догодило јуче... Чудан неки осећај.

Ма где да ме живот однесе, из школе носим нешто што ми нико не може узети – пријатељство, наду, упорност, љубав према позоришту, страст за читањем, па и мало „бедног“ пискарања у слободно време (ког имам све мање – свет одраслих је суров по том питању), као и милион живих, дивних успомена. Не знам како је данашњим клинцима и шта ће они понети. Ако понесу ма и десетину онога што ја имам – биће богати и срећни људи.

Иван Стојановић је завршио ОШ „Павле Савић” 1997. године, а потом уписао и завршио XIV београдску гимназију, природно математички смер. 2007. године Иван је завршио Факултет организационих наука, смер информациони системи и технологије, а 2008. године привео крају мастер студије на истом факултету и истом смеру .

У пријатном амбијенту школске библиотеке, наставник Иван Стојановић, члановима наше секције причао је о свом школовању, усавршавању и сећањима на Основну школу „Павле Савић”.

- Давне 1994. године у Миријеву се отворила нова основна школа. Тог септембра сам са још половином ученика одељења V3 прешао из Основне школе „Вукица Митровић“, садашња XIII београдска гимназија у старом Миријеву, у одељење VI-1 Основне школе „Павле Савић“. Разредна, Слађана Ракићевић, која нажалост више није са нама, нас је спровела до кабинета физике, који се тада налазио на месту садашњег кабинета музичког. Било је и лепих тренутака, али и оних који нису за похвалу. Сећам се кад ме је наставник историје, чувени Бојке, хтео да одведе до директора, јер сам га случајно у некој јурњави гурнуо на вратима кабинета. Пребледео сам од страха. На моју срећу, ипак сам извукао бољи крај, па сам поштеђен тог непријатног чина. Е сад, да не бисте стекли утисак да сам био проблематичан, морам да нагласим да сам, ипак, био узоран и одличан ученик.

После тринаест година вратио се ја у Основну школу „Павле Савић“, али у другој улози – улози наставника информатике и рачунарства. Затекох тада много нових лица, али и нека врло добро позната. Прво ме је дочекала тадашња директорка, Иванка Стојадиновић, моја наставница хемије. Раширила је руке и рекла: „Ја се тебе сећам“. Врло ме је пријатно дочекала и било ми је веома драго што видим своју наставницу после толико година. Није другачије било ни са осталим наставницима који су ми предавали, са малом разликом што ме већина њих није препознала, а што је у потпуности разумљиво. Ипак се они мене сећају као детета, а ја се појавио као одрастао човек. Поред тадашње директорке Иванке, у моменту мог доласка радили су још и моја разредна Слађана Ракићевић, најбоља разредна на свету, наставница биологије Невенка Јовић, наставница српског језика Јелена Симић, наставница хемије, мада је мени предавала домаћинство Биљана Радић, наставник ликовног Миодраг Пантелић Панта, наставник физичког Мирослав Дошен, наставник физике, мада је мени предавао техничко Дејан Трајковић. Било је ту и наставника којих се сећам из ђачких дана, иако ми нису никада предавали.

Данас, када радим као наставник информатике имам два циља. Први је, наравно, да пренесем знања која сам стекао током школовања и студирања на моје ученике, а други циљ ми је да допринесем да моји ученици заволе информатику као предмет и рад са рачунаром. Живимо у таквом добу да је просто неопходно да знамо да користимо рачунар. Сутра, кад одрастете и кад будете тражили посао, драга децо, верујте ми свако ће тражити да знате да радите на рачунару. Моје петогодишње искуство рада са ученицима ми говори да су данашња деца јако паметна и интелигентна. Видим да им компјутер није стран и да га са лакоћом и уживањем користе. Понекад се десе неки несташлуци, па морам да будем мало строжи и да критикујем, али на крају крајева све се договоримо и што је најбитније испоштујемо се. У нади да ћемо лепо сарађивати и дружити се надаље, поздрављам вас, драги школарци.

Стефан Пено, сада успешан кошаркаш који живи у Шпанији, завршио је седми разред наше основне школе 2011. године. Како нам је рекао, то лето никада неће да заборави јер је добио позив од шпанског кошаркашког клуба „Барселона“ што је био почетак остварења његових снова и време за доношење крупних одлука.

- Морао сам да донесем одлуку због које сам био и срећан и тужан. Знао сам да нећу завршити осми разред са својим дугарима, да нећу ићи ни на матуру, ни на екскурзију, да ће све бити потпуно ново, потпуно другачије од моје основне школе.

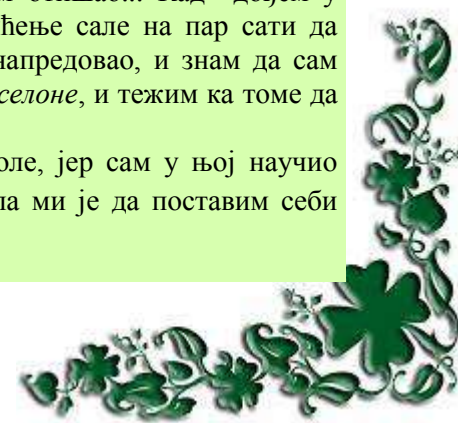
Први дан после потписивања уговора, Стефан је дошао да се поздрави са друговима, наставницима и теткицама.

- Сећам се да сам понео белу мајицу да свако на њој остави свој потпис, како бих их заувек чувао. Имао сам добар однос са свим професорима, сви су ми излазили у сусрет кад год је то било потербно, сви су знали да сам спортиста, и да сам озбиљан у томе да успем. Не кажем да некад нисам то користио и да сам

некад само одлазио с другарима са часа, али сви смо то некада урадили. Зар не? Највише сам волео часове професорке хемије, далеко од тога да ми је хемија омиљени предмет, али она је те часове чинила занимљивим за слушање. Прошло је скоро три године како сам отишао... Кад дођем у посету, професорка Мица ми увек среди коришћење сале на пар сати да могу да тренирам. За све ово време доста сам напредовао, и знам да сам донео праву одлуку, сада играм за други тим *Барселоне*, и тежим ка томе да будем све бољи, да увек дам свој максимум.

Увек ћу се с осмехом сећати своје основне школе, јер сам у њој научио основе свега, како да будем бољи човек, помогла ми је да поставим себи циљеве, и сада их полако и остварујем.

ДВАДЕСЕТ ГОДИНА ПОД ПЛАВИМ КРОВОМ

*Реч
директорке
Драгана
Салопек*

Колико је труда и енергије уложено за вођење школе, да ли Вам то представља проблем?

Пуно труда и енергије, али није довољна само моја него и свих запослених у школи. Понекад представља проблем, али кад се виде позитивни резултати у раду, успех ученика и бољитак у школи, то онда више није проблем.

Како видите будућност наше школе?

Као модерну школу, пре свега добро опремљену, чији су ученици и родитељи задовољни и као простор за окупљање свих становника Миријева у реализацији заједничких активности.

Бити на челу школе и славити 20 година од постојања велика је част. Како се осећате?

Имам трему да не изоставим нешто што би било битно у том моменту. Пошто не сумњам у амбиције и способности својих колега и ученика, мислим да ћемо све добро организовати.

Шта Вам је функција директора донела, а шта одузела?

Донела ми је пуно нових сазнања која су битна за рад школе, а која се не примећују гледано са позиције наставника. Однело је пуно слободног времена(смех).

На које успехе сте посебно поносни у досадашњем раду?

Доста је учињено на опремању школе, осавремењавању наставе, уређењу школе што је подстакло многе колеге на веће ангажовање у раду са децом. Добро је организована припремна настава, што је резултирало и побољшањем резултата завршног испита. Такође, повећана је безбедност у школи и интензивно се ради на надоградњи школе.

Шта мислите о Вашим ђацима?

Мислим да су то најбоља деца и ученици.

Како сте задовољни досадашњим успесима наше

школе на такмичењима?

Задовољна сам до сада постигнутим резултатима и поштујем уложен рад и труд ђака и наставника.

Како коментаришете новине о пријемном испиту за осми разред?

На то смо се припремали претходне две године и сматрам да испит није тежак, а препоручујем да ученици добро прочитају питање и да не очекују двосмисленост питања. Непотребна је претерана трема.

Генерације се мењају, шта бисте им препоручили?

Да следе најбоље претходнике. У школи увек има нешто интересантно за свакога.

Да протрљате чаробну лампу и појави се дух, Ваше три пословне жеље биле би?

Да надоградимо школу, да уведемо пар нових интересантних активности за ђаке по њиховој жељи и да добијемо још једну фискултурну салу.

Двадесет година се боримо за модернију школу и боље ђачке резултате.

*Сара Кузмановић и
Нађа Пејовић*

ОНИ СУ ПОНОС НАШЕ ШКОЛЕ

27. јануара 2014. године у свечаној сали наше школе одржана је светосавска прослава која се као таква одржава дуги низ година.

Свечаност је отворена доласком свештеника и традиционалним сечењем славског колача. Затим је приредба почела „Светосавском химном” коју је извео школски хор под вођством наставница музичке културе Снежане Васић и Наташе Вељковић. Уследили су програм солиста и глумачка екипа наставнице Иване Перић.

Најбољим осмацима наше школе, који су у првом полугодишту имали одличан успех са петицама из свих предмета и владања, директорка Драгана Салопек уручила је Светосавске повеље. Добитници ове тешко зарађене дипломне поздрављени су громогласним аплаузом својих другова, наставника и родитеља који су својим присуством увеличали школску славу.

Добитници Светосавске повеље су:

VIII-1: Сара Смолковић, Јована Станојковић, Милица Додеровић, Марта Петровић, Ања Матијашевић и Илија Срдановић.

VIII-2: Тамара Ђурђевић, Сара Кузмановић, Мила Јаковљевић, Мирјана Челић, Ана Станчић и Гордана Сеничић

VIII-3: Ђорђе Нешковић, Михаило Ђушић-Гагић, Лука Милутиновић и Николина Томашевић

VIII-4: Александар Хацијевски и Анђела Јовановић

VIII-5: Сара Јовановић и Анђела Бодрожић

VIII-6: Милана Курица, Дарија Станић, Нина Васовић и Јелена Петровић

VIII-7: Марија Поповић и Лука Јегдић

Разговарали смо са Ђурђевић Тамаром, једном од добитница повеље:

*Какав је осећај добити Светосавску повељу?

- Леп је осећај када ти дају признање, тј. диплому јер ти она остаје као траг који ће те у каснијем животу подсећати да си тада свој посао одлично одрадио.

* Да ли је било тешко заслужити повељу?

- Да, много рада сам уложила за свој успех, али мислим да се све што улажеш у себе исплати.

*Шта поручујеш вршњацима, да ли је повеља вредна толиког труда?

- Нажалост, дипломе не носе никакве поене који ти помажу при упису у средњу школу, осим прва три места на републиччком такмичењу, али знање које ти остаје је најважније и нико ти га не може узети тако да је повеља због тога вредна труда.

Алекса Ђурђевић

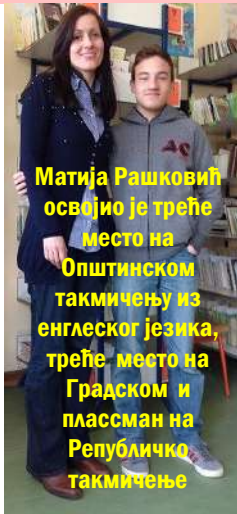

УСПЕШНИ, УСПЕШНИЈИ, НАЈУСПЕШНИЈИ

И ове године ученици наше школе остварили су запажене резултате на свим нивоима такмичења из свих предмета.

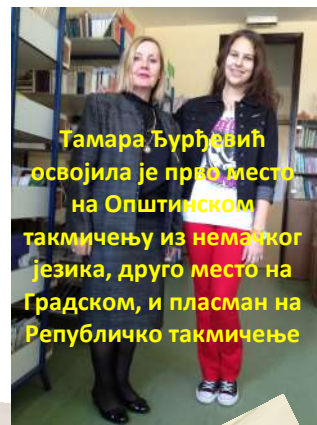
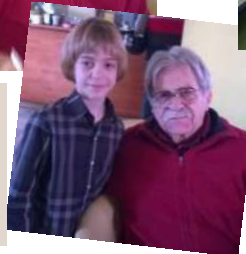

Матија Рашковић освојио је треће место на Општинском такмичењу из енглеског језика, треће место на Градском и пласман на Републичко такмичење

Прво место на Општинском такмичењу рецитатора Милица Бајчетић

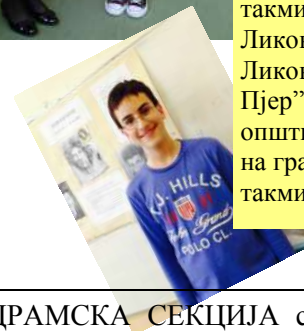

Треће место на Општинском такмичењу рецитатора Раслав Секуловић

Тамара Ђурђевић освојила је прво место на Општинском такмичењу из немачког језика, друго место на Градском, и пласман на Републичко такмичење

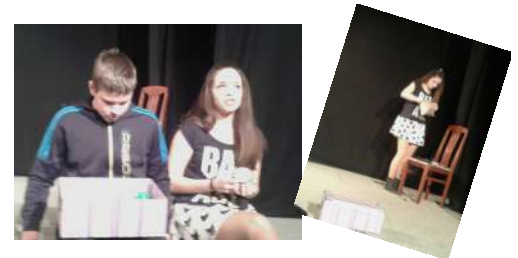
Алекса Ђурђевић
Српски језик: 2. место на Републичком такмичењу лингвистичких секција и 3. место на Општинском и Градском такмичењу из граматике;
Биологија: на Општинском и Градском такмичењу 2. место
Ликовна култура: Ликовни конкурс "Мали Пјер", 2. место на општинском и 3. место на градском нивоу такмичења.

На Републичко такмичење из српског језика „Књижевна олимпијада” пласирали су се: Душан Мусуровић, Јелена Милановић и Жељана Ђокић.

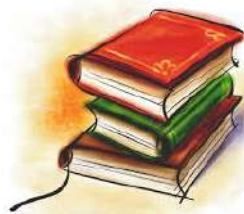
ДРАМСКА СЕКЦИЈА старијег узраста коју води наставница Ивана Перић, освојила је на Општинском такмичењу, категорија кратке драмске форме, прво место са представом „Кутија”.

Резултати Општинског такмичења из математике:

Трећи разред:

Ива Пејовић и Теодора Басалић 1. место
Јеврем Димитријевић и Лазар Станић, 2. место
Мина Ђокић, Андрија Митковић и Ана Динић, 3. место

Четврти разред:

Јована Витас и Ђорђе Миленовић, 2. место

Пети разред:

Александар Даниловић и Анастасија Митковић, 3. место

Шести разред:

Катарина Пејовић и Јулијана Јевтић, 3. место

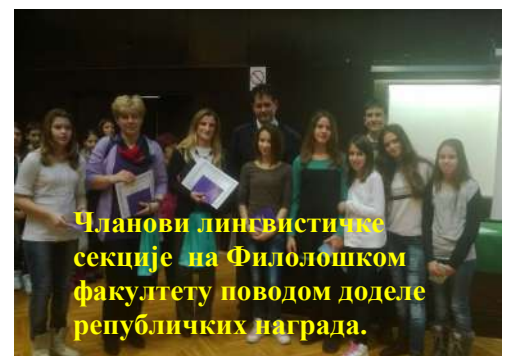
Осми разред:

Јелена Петровић, 2. место

Немања Јанковић, 3. место

Градско такмичење

Јована Витас, ученица четвртог разреда, 3. место

Чланови лингвистичке секције на Филолошком факултету поводом доделе републичких награда.

Екипно шаховско такмичење :
Општинско - 1. место
Градско -1. место
Републичко - 6. место

IV-7 Најраспеванија одељенска заједница, треће место на Општинском такмичењу

На Општинском такмичењу „Златна сирена” ученици Душан Љубисављевић V-5 и Милош Булатовић V-7 својили су 3.место.

III-4 и III-8 освојили су 1. место на општинском Квиз такмичењу Добровољног ватрогасног друштва

СРПСКИ ЈЕЗИК
 Општинско такмичење :
 Анђела Маркоски, 1. место
 Марко Зорица и Вања Фуруновић, 2. место,
 Ивана Филиповић, 3.место.
 Тамара Тодоровић, 2. место

Градско такмичење:
 Александар Даниловић, 2.место
 Тамара Тодоровић, 2.место
 Алекса Ђурђевић, 3.место
 Ана Станчић, 1.место и пласман на Републичко такмичење

БИОЛОГИЈА

Прво место на Општинском такмичењу освојили су :
 Александар Даниловић, 5.разред,
 Дуња Величковић, 6.разред,
 Јана Недељковић, 7.разред,
 Анђела Бодрожић, Ана Станчић и Ања Матијашевић, 8.разред

Прво место на Градском такмичењу освојили су
 Александар Даниловић, 5.разред,
 Дуња Величковић и Милица Величковић, 6.разред
 Јана Недељковић, 7.разред,
 Ана Станчић, 8.разред

Републичко такмичење
 Јана Недељковић, 7.разред —1. место
 Стефан Бранковић, 7. разред—похвала
 Јелена Ђурђевић, 8. разред— похвала
 Ана Станчић, 8. разред—похвала

Друго место на Општинском такмичењу у малом фудбалу. Дечаци 7. и 8. разреда.

Српски језик „Књижевна олимпијада”. Учешће на Републичком такмичењу у Сремским Карловцима

Марко Ђурић VII-6 освојио је друго место на Републичком такмичењу из техничког и информатичког образовања , дисциплина „Енергетика”.

„Књиге, децо, књиге, а не звонци и прапорци“

ПОРУКЕ ИЗ БИБЛИОТЕКЕ

Када се нађемо у мноштву књига, стичемо утисак да на свакој полици живи једна испричана прича и чека читаоце да поделе са њима своје искуство. У нашој библиотеци смеће се ведре лица библиотекарки Зорице Смиљанић и Јелене Симић.

Питамо их да ли је оправдана подела књига на добре и лоше. Да ли ове друге уопште постоје?

Јесте оправдана, али не на општем плану, него у зависности од укуса читаоца, од узраста, од актуелности наслова... Свака књига има свог читаоца, али има и књига које подстичу на зло, насиље, похлепу... Некада је тешко проценити која је књига лоша јер се често крије иза добрих намера. Зато треба пуно читати и на тај начин вежбати критички приступ и стално процењивање свега што читамо, о чему разговарамо и како размишљамо.

Најдрагоценији савет који сте добили када сте се сусрели са књигом?

Читај увек! Читај све! Читај и уживај! Правог пријатеља челичном алком за срце вежи!

А које савете Ви дајете читаоцима?

Ми саветујемо да се чита сваки дан, по мало, да се стекне навика на лаганим, занимљивим садржајима, који опуштају и засмејавају, а неприметно се добије и нешто много важније од забаве, а то је брзина читања и разумевања, што је неопходна вештина за учење и напредовање, прво у школи, а после и у животу. Сви успешни људи пуно читају, да ли сте то знали? Када се чита, мозак се активира, замишља, док се сасвим супротно дешава пред телевизором, умртвљује се јер не мора ништа да замишља ни решава. Седећи као омађијани пред брзим сценама које се смењују, губимо оно

драгоцено стрпљење и моћ просуђивања шта је добро, а шта је лоше, јер немамо времена да застанемо и размишљамо. Уместо да сами смишљамо игре, приче, песме, други нам сервирају већ готово.

Да ли постоји начин како да у детету пробудимо љубав према читању? Како његову пажњу преусмерити са цртаних јунака на лепо илустровану књигу?

Постоји много начина: читање нових, занимљивих издања, присуствовање књижевним сусретима, дружење са песницима и писцима, посета сајму књига, поклањање и размена књига међу децом, препоруке... Неговање љубави према књизи још од малих ногу је јако важно и драгоцено.

Коју књигу најрадије препоручујете ђацима?

Срце од мастила, Хајдук у Београду, Момо, едицију Чаробна кућица на дрвету, Страх од читања...

Мислите ли да данас књига онако опипљива, укоричена стоји на чврстим ногама и не предаје се пред најновијим достигнућима различитих медија?

Књига се никако не предаје. Дечјих наслова има све више, а није тачно да деца мање читају. Немам тачне податке на основу којих бих могла да тврдим, али кад причамо са писцима и песницима који су

познавали децу и пре 30-40 година, они кажу да се ситуација није много променила, тада је био мањи избор и теже се долазило до књиге, али није било других примамљивих медија, па су деца радо тонула у свет маште, сада има пуно ометача оног преданог читања, али зато су библиотеке и књижаре пуне занимљивих наслова, тако да деца лакше долазе до књига. Не смемо заборавити часописе, сликовнице, енциклопедије...

Како бисте описали библиотеку будућности?

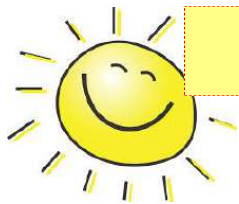
Школска библиотека треба да буде централни део школе са неколико просторија које могу да се споје тако да се добије један већи простор за сусрете и већа културна дешавања. Посебне целине, требало би да буду опремљене за различите намене и узрасте: 1. кутак за прваке, 2. инфо кутак са десетак рачунара, 3. читаоница са столовима, фотељама за удобно седење, 4. просторија за истраживачке радове, групне радове, састанке, 5. музејска соба у којој би се смењивале поставке. Сваки део библиотеке би морао да буде осветљен и опремљен видео надзором. Библиотекар би помагао корисницима да се снађу и да схвате шта им треба, а свако би сам враћао и узимао књигу провлачећи је испод читача заједно са својом картицом. Било би то јако пријатно место у ком би било места за пуно деце и наставника.

Да ли сте некад нерасположени и шта тада радите?

Јелена: Смирује ме разговор са другарицама, куповина парфема, наравно, читање, а у последње време, волим да истражујем по интернету.

Зорица: Имам једно блокче у које пишем мудре мисли и то читам кад се не осећам добро и полетно.

Вера Јовановић

ПУТУЈЕМ, УПОЗНАЈЕМ ДУШУ ПЛАНЕТЕ

„Путујем, упознајем душу планете”, назив је акције покренуте од стране општине Звездара, библиотеке „Вук Караџић” и амбасада страних земаља у Београду.

У оквиру ове акције, сваког месеца по четири звездарске школе презентује културу неке стране земље.

У октобру је домаћин презентације била ОШ „Јелена Ђетковић”. Учесник је била наша школа заједно са ОШ „Ђирило и Методије” и ОШ „Деспот Стефан Лазаревић”.

Све школе су припремиле опширан и богат програм приказавши детаљно јапанску културу.

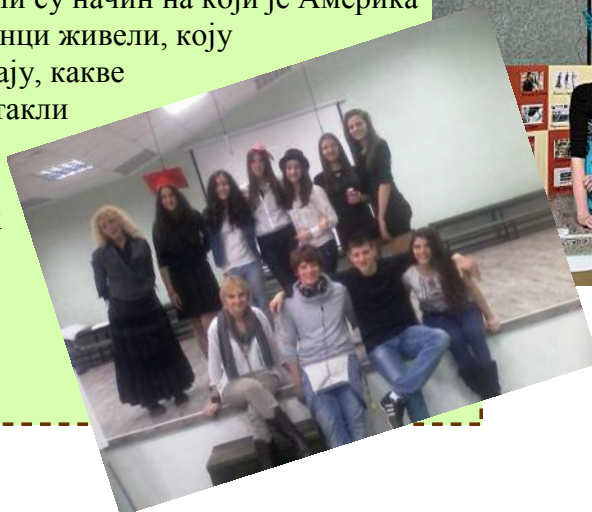
Наставница енглеског језика, Марија Галић је припремила приредбу са ученицима од 4. до 8. разреда. Приредба је обухватила све оно што је битно за Јапан: обичаје, поздрављање, књижевност, хаику, традиционалне песме, храну, јапанске спортове. Најинтересантније је то што је приредба изведена на енглеском и јапанском језику.

Хор, који води наставница Наташа Вељковић, отпевао је на јапанском и српском језику најпознатију јапанску традиционалну песму „Трешњин цвет”.

У оквиру програма „Путујем, упознајем душу планете” у свечаној сали ОШ „Павле Савић” 20. марта, одржано је виртуелно путовање у Америку.

Осмаци наше школе са својим наставницама Радмилом Јагличић и Браниславом Игњатовић су припремили веома занимљиву и оригиналну презентацију америчке историје и културе: описали су начин на који је Америка откривена, како су Индијанци живели, коју музику Американци слушају, какве филмове праве и воле. Дотакли су се и хипи покрета, поп културе, велике економске кризе, светских ратова, али и великих научника.

УЧИОНИЦА БЕЗ ГРАНИЦА

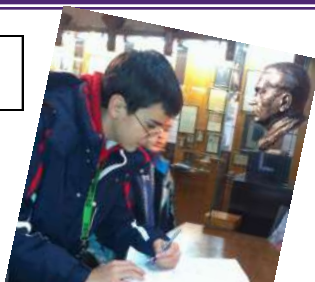
Ученици IV—7 и мали хор на *Дечјој пијаци*

Одељење IV-4 у посети *Соко Штарку*

Посета музеју Ива Андрића

Посебан утисак на нас је оставила радна соба нашег нобеловца у којој су настала велика књижевна дела. Сачуван је део аутентичног амбијента који дочарава пишчеву свакодневицу. Поред његових докумената и фотографија, могли смо да видимо и оригиналне рукописе Андрићевих дела, писма, као и његове личне предмете.

58. Сајам књига

Посета *Музеју науке и технике*. Ученици V₁, V₂, V₆.

Ученици првог и другог разреда су са учитељицама из боравка припремили веселу новогодишњу приредбу и приказали је пред пуном свечаном салом.

Четвртаци су будућим првацима и њиховим родитељима представили изборне предмете који их чекају идуће године.

Ученици IV—7 на 16. децим васкришњим чаролијама

Посета ученика шестог разреда музеју Јована Цвијића

IV-2, IV-4, IV-6 и VI-8 у посети Београдској филхармонији.

Ученици III-3 на изложби *Живео живот* о животу у Југославији од 1960. до 1990. године .

Јасна Божовић

ПУТОВАЊЕ, ЂАЧКО РАДОВАЊЕ

Последње недеље марта ове године, 120 малишана наше школе, од првог до четвртог разреда је боравило на Копаонику. Смештени у реновираном хотелу „Сребрна лисица“, уживали су у правој планинској, снежној идили. Сваки час на снегу је час радости и весеља. Час на отвореном простору и свежем ваздуху, кориснији је за здравље од најбоље организованог часа у сали за физичко. У једном делу дана је школа скијања, у другом делу су организоване игре на снегу.

Ученици четвртог разреда били су 9. маја на једнодневном излету. Посетили су Тополу и Карађорђевог конак где су се упознали са причом о вођи Прво српског устанка. Затим су били у цркви на Опленцу и у кући Петра првог Карађорђевића. У Орашцу су видели музеј посвећен Карађорђу и Првом српском устанку као и Марићевића јаругу у којој је донета одлука о подизању устанка.

ЕКСКАУРЗИЈА ИЗ УГЛА ЈЕДНОГ ЂАКА

Екскурзија, довољно је само чути и већ осетимо неки вид полета и среће. Наиме, свака екскурзија остаје посебна по нечему, али оно што је стварно одликује је настава ван школе и пре свега дружење. Ако сте љубитељи народне музике, онда вам боравак у аутобусу не би представљао проблем. Наша прва дестинација је била Смедеревска тврђава. Ова тврђава је преживела експлозију муниције 1941. која је нанела велику штету. Била је довољне јачине да са собом однесе 2 500 душа. Следећа дестинација: археолошко налазиште Виминацијум. У питању је један од највећих легијских логора на Дунаву. Заправо, кад мало промислим, највише утицаја на мене су оставили мрачни подземни тунели. Немамо прилике сваког дана ходати и бити под окриљем праисторијског гробља! Све време пажња нам је била усмерена на хотел, а понајвише на вечерњу журку. У питању је класичан хотел из периода прошлог века, али има све што може пожелити срце младога човека. Након смештања уследила је вечера па дискотека. Сутрадан је свануло јутро не много лепше од јучерашњег кишовитог дана. Након обилног доручка стижемо до хидроелектране Ђердап. Сазнајемо њену историју, наиме имамо цело предавање. Првог дана посетили смо и манастир Тумане. Након Ђердапа отишли смо у хотел на ручак, а затим се упитили до Сребрног језера. Све у свему утисци су веома позитивни, дружење је међу свима било распрострањено и на виском нивоу.

Максим Њего

МАГИЧНА МОЋ РЕЧИ

ТУЧА

Чарли је велики мачак,
Једног дана нападе га
беспомоћни маслачак!
Туча је то велика била,
Нигде није постојала
јача сила!
Јадан маслачак!
Убио га је
Чарли мачак!

Мина Ђокић III-3

САМОЋА

Самоћа је као,
раздвојено јато звезда.
Самоћа је као,
увенуло цвеће у башти.
Самоћа је као,
облаци растављени у
делове.
Самоћа је као
милион поцепаних речи.
Самоћа је као,
зрно песка,
само, на трави.
Самоћа је као
сунце без сјаја.
Самоћа је као
дрво без плодова,
као грана без лишћа.
Самоћа је као
зрела јабука без коштица.
Самоћа је као,
кап воде,
без мора и река.
Самоћа је као
боја без боје.
Самоћа је као
месец без осмеха.
Самоћа је као
планета без људи.
Самоћа је као
зебра без шара.
Самоћа је као
живот без среће.
Самоћа је као
око без трепавица.
Самоћа је као
гну без крда.
Самоћа је као
земља без животиња.
Самоћа је као
скок без висине.
Самоћа је као
рука без прстију.
Самоћа је као
огледало без стакла.
За мене је самоћа
кад немаш снагу,
у срцу,
да волиш...

Лав Ђук IV-4

СВЕ ЈА ВОЛИМ

Волим књиге
волим песме
волим љубав
кад ме тресне.

Волим птице
и палмице
волим звезде
и луткице.

Волим цвеће
и пролеће,
волим траву
и дрвеће.

Све е ја волим
И волећу,
још сам дете,
ал порашћу.

Симеона Секуловић II- 2

ЗАУВЕК

Ходам небом,
једну птицу пратим.
Мисли лете,
хоћу да се вратим.

Бескрај плави
лети ми у глави.
Сећања ме прате,
мисли желе да се врате.

Сунчев зрак обасја ми лице,
видим добре своје другарице.
Гледам свет и све око себе,
а из главе не могу да избацим
тебе.

„Сада сам далеко од свих!“
проговара мој глас тих.
Недостају ми сви,
а поготово ти.

Пут је дуг,
много километара нас дели,
где си сада мој дивни
граде бели?

Заувек бићеш у срцу мом,
јер ту је сада твој
вечни дом.

Лана Михаић VII- 2

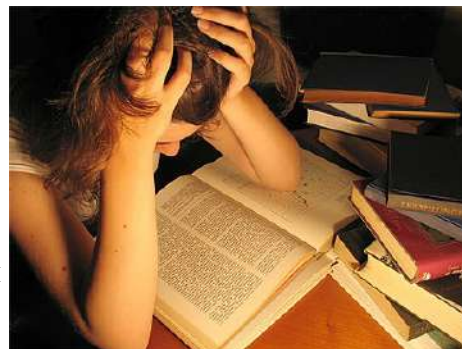
ЗВЕЗДАНО НЕБО

Ноћ је, тишина влада,
где да погледам сада?
-У небо-рече бата,
а то потврди и тата.
Ја узех маму за руку
и одосмо напоље на клупу.
Поглед наш ка небу лута,
прошапта дрвена клупа:
-Видиш ли светиљке жуте,
трепере и нису скупе?
Маме нас сваког трена,
и сад док нам се дрема.
Месец се на небу смеје,
сутра ће сунце да греје.
Поздравих фењере жуте,
и одох са мамом са клупе.
Лагано сан ме хвата,
док грлим маленога брата.

Јован Пејчиновић III -8

САВЕТИ ЗА ЛАКШЕ УЧЕЊЕ

СВЕ ШТО МОЖЕШ
ДАНАС
НЕ ОСТАВЉАЈ ЗА
МАЛО СУТРА

У разговору са нашим другарима схватили смо да се многи ученици жале да немају довољно времена да науче градиво које се очекује од њих.

Школски педагог и психолог саветују како да што боље организујемо своје време.

Да бисте успешно и на време научили градиво, потребно је да направите план учења и других обавеза за сваки дан или недељу унапред. Важно је испланирати више времена за предмете који вам теже иду, односно мање времена са предмете који су вам лакши.

Најповољнији период за учење, ако идете поподне у школу је од 8 до 11 часова, а када идете преподне од 15 до 18 часова. Такође, ефикасности учења ће допринети и ако учите без прекида од 45 до 50 минута, а затим направите паузу од 10 до 15 минута.

Јако је важно да простор у коме радите буде чист и уредан и да има доста светлости. Користите различите боје да обележите одређене активности, лакше ћете се сналазити.

НАСТАВНИ ПРЕДМЕТ УЧИТЕ ИСТОГ ДАНА КАДА ЈЕ БИО ЧАС ПРЕДАВАЊА У ШКОЛИ, ОДНОСНО ДАН ПРЕ ИСПИТИВАЊА.

Ви сада мислите да ово раде само штребери, али не осуђујте док не пробате.

Надамо се да ће вам ово помоћи да лакше и брже научите и да имате више слободног времена за дружење.

Сара Кузмановић и Ана Станчић

» Ко жели да учи, наћи ће начин;
ко не жели, наћи ће изговор »
(Пабло Пикасо)

Волимо српски језик сваког дана по мало, српски језик има само нас

У најновијем издању Правописа српскога језика Матице српске, објављеном у октобру 2010. године, измењене су и допуњене многе спорне области језичке норме. Ево неких примера:

Реч улица на почетку назива пише се великим словом.

Имена храмова, цркава и других верских објеката пишу се великим словом.

Атрибут свети, блажени, хазрети сматра се саставним делом имена и пише се великим словом.

Реч република је општег карактера и пише се малим словом (Дан републике, Трг републике).

Великим словом пишу се устаљена имена историјских догађаја – ратова, буна и устанака, битака и разних фронтита, револуција, закључених пактова, мирова и споразума и сл.

Састављено и растављено писање речи: доследност која изненађује, али и мења досадашња правила – када ауто- значи `само`, `сопствени`, пише се спојено, нпр.

аутобиографија, аутогол, аутопортрет, а када је скраћеница од `аутомобил` или `аутомобилски`, пише се са цртицом (осим речи аутодром и аутострада). Нпр. сада је правилно написати ауто-механичар, ауто-превоз, као и фото-апарат, фото-копија. Хороскопски знаци пишу се великим словом.

Женска удвојена презимена пишу се без црте.

Оцене се пишу великим словом када их, испод писменог задатка, можемо схватити као почетак нове реченице.

Врлодобар се пише састављено.

ОПИСМЕНИ СЕ!

НЕПРАВИЛНО	ПРАВИЛНО
ЧИТАОЦ, БРАНИОЦ, ГЛЕДАОЦ	ЧИТАЛАЦ, БРАНИЛАЦ, ГЛЕДАЛАЦ
ОДЕЛЕЊЕ, ОДЕЉЕНСКИ	ОДЕЉЕЊЕ, ОДЕЉЕЊСКИ
ИСТОРИСКИ, ХЕМИСКИ	ИСТОРИЈСКИ, ХЕМИЈСКИ
БИЈОЛОШКИ	БИОЛОШКИ
ПУТОВАТИ С ВОЗОМ	ПУТОВАТИ ВОЗОМ
СВО ВРЕМЕ, СВО БОГАТСТВО	СВЕ ВРЕМЕ, СВЕ БОГАТСТВО
ПРЕДЧАС	ПРЕТЧАС
УЗМИТЕ ВАШЕ КЊИГЕ	УЗМИТЕ СВОЈЕ КЊИГЕ
РЕФЕРАТ КОГ ЈЕ ЧИТАО	РЕФЕРАТ КОЈИ ЈЕ ЧИТАО
ВИСОЧИЈИ, ВИШЉИ	ВИШИ
ДАНАС УВЕЧЕ	ВЕЧЕРАС
ПОПЕЊИ СЕ ГОРЕ	ПОПНИ СЕ
СИЋИ ДОЛЕ	СИЋИ
ОД НИКОГА	НИ ОД КОГА
МАСАН, ПОСАН, ЧАСАН	МАСТАН, ПОСТАН, ЧАСТАН
ХЕЛИХОПТЕР	ХЕЛИКОПТЕР
БИЦИКЛА, БИЦИКЛО	БИЦИКЛ
СКОНЦЕНТРИСАТИ СЕ	КОНЦЕНТРИСАТИ
ОБЗИРОМ	С ОБЗИРОМ (НА ТО)
ИЊЕКЦИЈА, ИНЕКЦИЈА	ИНЈЕКЦИЈА
ЗА ПОНЕТИ	КОЈИ СЕ МОЖЕ ПОНЕТИ
ЧАК ШТАВИШЕ	САМО ЈЕДНА РЕЧ (ИЛИ ЧАК ИЛИ ШТАВИШЕ)
ИСТО ТАКОЂЕ	САМО ЈЕДНА РЕЧ (ИЛИ ИСТО ИЛИ ТАКОЂЕ)
МИЛИЦИН САСТАВ	МИЛИЧИН САСТАВ
ЖУРЦИ	ЖУРКИ
ДОЋИ ОВДЕ	ДОЋИ ОВАМО
ГДЕ ИДЕМО	КУДА ИДЕМО

Петар Павловић V-4

ЗВЕЗДАНО НЕБО НАДА МНОМ

Залази сунце над тихом реком,
 посматрам небо са чежњом неком.
 траг млазњака плаветнило мути,
 Ал само за трен јер месец се љути.
 Тај господар неба звезде буди,
 и мојој души спокој нуди.
 Трепере брзо светле и миле,
 као да причају где су досад биле.
 Недодирљиве лепотице ноћи,
 блистају - сјаје у својој моћи.
 Једна је већа, једна је мања,
 и свака од њих свој сан сања:
 да целом свету светлост пруже,
 у тамној ноћи, мој драги друже.

Жељана Стојановић V- 6

Уна Симић VI- 1

Прича о скоро свему

Месец је спустио свој звездани поглед на керушу Цицу и четири успавана штенета. Тишина је корачала улицом којом се до мало пре чула весела граја деце. Месец се осмехнуо док је сребрним прахом писао омиљену чувареву причу.

Дани су пролазили брже и краће. Штенци су расли, а с њима и деца. Кроз крошње високих стабала посматрало их је Сунце у чуду. А јесен се изненађено спотакла и просула бакарне палете. Лишће се разиграло са штенцима и децом. Трепери и шапуће. Гране се тресу од смеха. Неупућеном пролазнику застао би дах од те веселе дружине. Расле су гомиле лишћа на земљи, расли су штенци, а с њима дечије емоције, брижност и обавезе. Подршка одраслих није изостајала. Мале шапице су поздрављале дечији одлазак у школу. Стрпљиво су чекали да се реше домаће задатке. Ослушкивали су и весело машући репом као мале плишане лоптице докотљали би се деци у сусрет. Сва чуда овог света отворише прозоре. Неки непозвани облаци прошеташе небом. И у свом лутању сивилом сакрише Сунце. Огрнуше месеци звезде плаштом мрака. Занеме улица док су уличне светиљке плакале кишом. Спустила се магла на сенке пролазника. Изгуби јесен своју чаролију, тужно и уморно лишће на земљи клону од влаге и хладноће. Штенци се више не играју на гомили лишћа што их праве деца. Не шушти лишће, не трепере дечија срца у безбрижној игри са несташним штенцима.

Нема штенаца ни керуше Цице. Месец тужно пакује сребрну оловку у велику кутију, прича је завршена. Прочитаће је деца на звезданом папиру тек кад довољно порасту.

Јелена Милановић V-4

СВЕ ТО И СВАШТА

Понекад ту
 без владара и поданика,
 у мојим мислима
 станују краљевства велика.
 Ухваћену шарену башту
 и Сунце на облак,
 у мојим мислима,
 стихом заробљену машту,
 на папир стављам.

Можда само понекад,
 кад краљевство буком затвори
 врата,
 уплашена птица залепрша
 крилима,
 и у мојим мислима
 завлада тишина,
 без владара и поданика,
понекад
 свесна сам својих немирних
 година.

Марија Милановић VIII -6

Хоћу да будем дете

Мама ми каже: „Буди балерина,
која дивне пируете плете,
Сва префињена и фина”.
**Али ја бих да будем само
дете!**

Тата каже: „Не, буди песник
који златне стихове плете,
и који је прве љубави весник”.
Али ја бих да будем само дете!

„Ма, моја унука ће доктор да
буде,
и нама старима здравље да
чува”,
Тако ми бака и дека предлоге
нуде.
**А ја бих стварно да будем
дете.**

Јер ја сам још неко ко у машти
живи,
жеље од снова у коси плетем,
и ко се свему на свету искрено
дивим.
Одлучила сам –остајем дете!

Јефимија Секуловић IV-4

Софија Јованоски VI-7

Јана Андрић VII-3

Милош Јаковљевић V-7

ПА ШТА?!

(ИЛИ ПРИЧА О ДЕВОЈЦИ КОЈА НЕ ЖЕЛИ ДА СЕ ПОМИРИ СА
ЧИЊЕНИЦАМА)

Па шта ако сам заљубљена већ од трећег разреда?
Као да је битно,
У љубави и онако нема никаквог реда.

Па шта ако ми је друг и гледа ме само као другарицу?
Бар га чешће виђам,
Играмо фудбал и идемо на пицу.

Па шта ако га добро, као нико други, познајем?
Знам када је срећан и тужан,
Да га орасположим – све од себе дајем.

Па шта ако ми срце полуди када се на телефону појави његов број?
Прича ми о свему,
А знам да никада неће бити мој.

Па шта ако је у вези и за руку га држи она?
Нисам љубоморна,
Она никада неће чути наше вишесатне разговоре преко телефона.

Па шта ако сам само клинка која о некој љубави пише?
Нашу причу (или ипак само моју),
Нико неће моћи да избрише.

Па шта ако мрзим то што га волим?
Ваљда ће и то некада проћи,
Али знам, никада неће престати да боли.

Невена Поповић VIII - 7

Ово је песма која је освојила
прво место на “Бачким
песничким сусретима” на
општинском и треће место на
градском нивоу такмичења .

**ЗАШТО СТЕ
ОДЛУЧИЛИ ДА
ПОСТАНЕТЕ
НАСТАВНИК?**

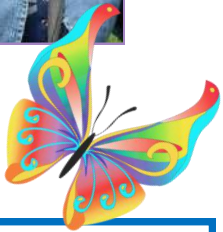
Јединица сам и одувек сам сматрала да сам јако оштећена што немам ни брата ни сестру, па отуда потиче и моја жеља да будем стално окружена децом. У периоду детињства моја кућа је увек била пуна другара. Та навика је постала моја особина, да сам друштвена и комуникативна. Тако сам када је дошло време за опредељење одлучила да postanем учитељица и нисам се покајала.

Александра Малиновић

Овим послом се бавим из разлога што волим предмет који предајем и волим да делим своја знања и искуства са најмлађима - децом. Деца су моја најискренија и најбоља публика, а такође и судије у мом послу. Она су та која нас професоре чине вечном децом и дају нам моћ да креирамо наш рад.

Наташа Вељковић

Волим математику и рад са децом. Растужује ме што деца не воле математику и желим да им је приближим, да је схвате и заволе.

Савета Блажић

„Пример
подучава боље
од прекора”

Волим децу и желим да љубав коју осећам према планети Земљи и космосу пренесем својим ученицима. Географија је диван предмет који се „меша” свуда или се географска знања могу применити и у осталим предметима.

Сања Стојановић

Волим комуникацију са децом. Испуњава ме чињеница да их нечему учим и доприносим квалитету њихове личности и наравно, волим географију.

Бранислава Игњатовић

Кроз ову професију спојила сам моје две велике љубави: љубав према раду са децом и љубав према уметности. Овај посао ми омогућава да свој таленат и знање пренесем на ученике и развијем код њих интересовање за уметност, као и да помогнем талентованијим ученицима да открију и усаврше свој дар.

Љубица Радојковић

Још је учитељица приметила да се одлично сналазим са бројевима. Предложила ми је да помажем ученицима који су већ „ратовали” са математиком. Ја сам тим ђацима кроз своје школовање била „као” наставница, а данас сам права наставница математике.

Славна Крстић

Одлучила сам да postanем учитељица зато што сам одувек волела тај позив. Посао је веома занимљив и креативан.

Милена Ратковић

Математика је увек била мој омиљени предмет. Радовала сам се сваком новом часу, научној лекцији, сваком решеном проблемском задатку. Међутим, морам признати, нисам маштала о томе да ћу једнога дана бити наставница. Све се променило оног тренутка када сам, стицајем околности, почела да радим у школи. Била сам изненађена са колико елана одлазим на посао. Деца и подстицање њихове радозналости увукло ми се под кожу. Сваки дан је нови изазов.

Јелена Ирић

Као наставник сам у прилици да се бавим најлепшим послом, да се бавим подучавањем деце. Могу да пренесем знање из технике и да ученике заинтересујем за пуно области инжењерства. У раду са децом увек видите резултате свог улагања и увек вам се врати сва уложена енергија.

Силвана Фејзоски

ЗДРАВ СТАВ

Већина деце се нездраво храни у разним ланцима брзе хране. Пишемо овај текст и надамо се да ћете променити мишљење на боље.

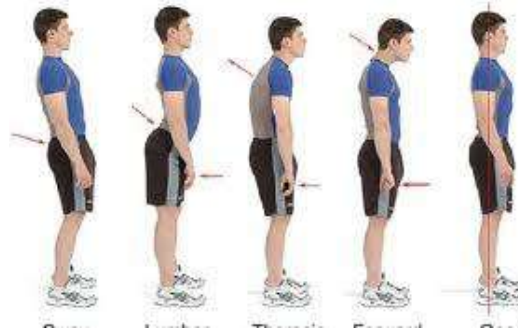

Ви заправо у тим ресторанима једете храну која је претходно пржена у дубоком уљу.

Зашто бисте то јели? Вероватно сте приметили да се после те хране осећате уморно и без енергије. Због тога треба да узимате свеже месо, пуно воћа и поврћа, житарица... Ово, наравно, не значи да се треба одрећи свих намерница, али треба изабрати оне које немају заштићене масти у себи. Исхрана треба да буде богата и разноврсна, а уз такву исхрану и вежбе сигурни смо да ћете се осећати и изгледати боље.

*Правилно држање је
пола лепоте.*

Вежбе

1. Станите усправно стопала раширених у ширини рамена и кукова (1). Поставите шаке у висини препона, дланове окрените на горе (2). Замислите да нешто подижете шакама испред тела, подижите руке до висине рамена (3). Затим окрените дланове ка напред и извучите руке на горе, затегните колена и лактове (4). Руке спустите са стране и вратите се у почетни положај.

1. Станите усправно стопала раширених у ширини рамена (1). Савијте колена и спустите се надоле (2). Док се спуштате, трупом унапред, рукама уназад и спојте дланове иза леђа (3,4).

1. Седите на столицу и исправите леђа (1). Савијте руке у лактовима и ставите прсте на рамена (2). Саставите руке тако да се лактови додирну (3), а онда их размакните да се лактови максимално затегну (4). Из тог положаја направити кружне покрете из рамена. Вратити се у почетни положај.

Сваку вежбу поновити 3 или 6 пута.

*Сара Кузмановић и
Нађа Пејовић уз
подрику наставнице
Ане Поповић*

И з с в е г г л а с а — Н Е !

Дроге су озбиљан проблем у Србији као у целом свету. Коришћење дрога негативно утиче не само на корисника, већ и на његово окружење.

Постоје многобројни разлози због којих млади пробају дроге: радозналост, притисак вршњака, покушај да се уклопе у одређено друштво, да би привукли пажњу...

Конзумирање дрога може да изазове психофизичку зависност. Она постаје централно место у животу човека и утиче на његове односе са људима, способност за учење и рад, ментално здравље и квалитет живота.

Зависност се брже развија што је особа млађа и брже се јављају последице.

Различите дроге имају различите ефекте на тело.

То зависи од:

- врсте и количине дроге,
- начина на који је дрога узета и комбинације са другим дрогама,
- тренутног расположења
- ранијег искуства са истом дрогом...

Марихуана изазива поремећај памћења, губитак воље, добијање на тежини, хронични кашаљ, повећан ризик од рака плућа, грла и језика...

Екстази доводи до поремећаја мишљења, памћења, депресије, али и до трајног оштећења мозга.

Само једно узимање **хероина** може да усмрти корисника. Ово је једна од дрога које најлакше изазивају зависност.

Кокаин изазива депресију, анксиозност и менталне

Не постоје тешке и лаке дроге. Само једно узимање дрога може довести до великих последица.

болести. Веома брзо доводи до психичке зависности.

Лекови за смирење су дрога ако се узимају без савета лекара. Ако се узимају неконтролисано, изазивају поспаност, збуњеност, недостатак координације, отежан говор, успорен рад срца, конфузију, успоравање пулса...

Инхаланси (растварачи, лепкови, бензин...) изазивају болове у грудима, губитак апетита, ране на носу или устима, депресију, дијареју, гушење, оштећење мозга, изненадну смрт.

„Прва жртва сваке зависности је будућност.”

КО СЕ БРИНЕ ДА ШКОЛА СИНЕ

Свакодневно су са нама у школи, воде рачуна да школа буде чиста, шале се са нама, чувају нас, грде понекад, али

најчешће са осмехом дочекују на улазу. Прве долазе у школу, а последње из ње излазе. То су наше теткице.

Издвојили смо време да одемо до теткица и урадимо кратко истраживање о томе шта се њима у школи свиђа, а шта би промениле.

Поред свих тешкоћа које носи њихов посао, а које нису хтеле посебно да истичу, теткице су нам причале шта је то што је у њиховом послу лепо и као најлепши део издвојиле су дружење са децом и рекле су да им прија када им се ученици јаве у пролазу. У суштини, овим текстом желеле бисмо да скренемо пажњу ученицима и особљу школе да поведу рачуна о томе како се понашају према теткицама јер су оне незаменљив део наше школе. Ниједна школа не би могла да функционише без њих.

Катарина Врачар и Анђела Јанковић

БЕЗБЕДНИ У ШКОЛИ

Питали смо школског полицајца:

- Шта Вас мотивише да будете полицајац?

-Мотивише ме потреба да помогнем људима.

-Да ли је Ваш посао напоран?

-Јесте, уме да буде.

-Да ли имате проблеме на послу?

-Све проблеме решавамо чим се појаве.

Хтели смо да питамо још много тога, али нашег школског полицајца дужност зове и нема времена за причу.

МОДНИ ИМПЕРАТИВ ОВОГ ПРОЛЕЋА

Овога пролећа у твом ормару мора се наћи пуно тексаса, фармерке су и даље уске, често поцепане, а уз то обавезне су тексак јакне или прслуци. На сцену су се вратиле широке, тексас кошуље које се носе раскопчане преко мајице. Одабери памучну мајицу кратких рукава која ће изазвати пажњу својом поруком или сликом и показати да имаш став.

Куда год да погледамо свуда су старке. Оне су омиљене међу девојаницама, али и међу дечама. Али питање је које изабрати од толико дивних модела. Старке, наравно, иду уз све комбинације!

Немојте заборавити детаље (аксесоар) који употпуњује ваше комбинације и чини их лепшим и интересантнијим. То су наочаре за сунце, накит, мараме... Драги дечаци, мислимо и на вас! Савет плус! Широке тренерке замените фармеркама, неком оригиналном мајицом или кошуљом.

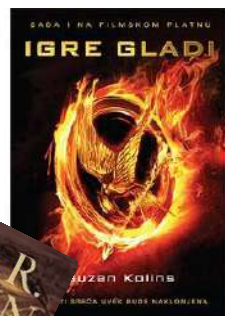
А П С О Л У Т Н И Х И Т
С Т А Р К Е

Сања Ковачевић—8 .разред

1. панталоне – фармерке, мало исцепане (светле),
2. обућа – старке,
3. јакне или мајице – уска бела мајица и тексас јакна,
4. фризура – равна (исфенирана),
5. шминка – ајлајнер, маскара, сјај за уста ...

ЧИТАМ, ПА ШТА!

Ваше предлоге везане за школске новине, питања, коментаре и жеље за следеће бројеве, фотографије, литерарне, ликовне и друге радове, можете послати на мејл адресу podplavimkrovom@gmail.com

